

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ІНТУЇЦІЯ В НАУКОВОМУ ПІЗНАННІ»

Компонента освітньої програми – *вибіркова*

Освітньо-професійна програма	Філософія
Спеціальність	В 10 Філософія
Галузь знань	В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»
Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Мова навчання	українська
Профайл викладача	Григорків-Коротчук Ірина Романівна - к.ф.н., асистент кафедри філософії та культурології http://philology.chnu.edu.ua/?personnal=григорків-коротчук-ірина-романівна#more-4268
Контактний тел.	+380952129160
Е-mail:	i.hrigorkiv-korotchuk@chnu.edu.ua
Сторінка курсу в Moodle	https://moodle.chnu.edu.ua/course/?id=2132
Консультації	Очні консультації: за попередньою домовленістю. За розкладом: згідно затвердженого графіка

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Курс “Інтуїція в науковому пізнанні” спрямовано на вивчення розуміння місця і ролі інтуїції в науці. У курсі зазначається, не лише про суху значущість інтуїції в науковому пізнанні, а й про те, наприклад, що наука всебічно реалізує свій апріорно цілісний, синкретичний аксіологічний потенціал, апелюючи не лише до розсудку, а й до моральної волі, почуття прекрасного, релігійних і містичних одкровень, інтуїцій, що постають умовами актуалізації вищих можливостей людського розуму. Пояснюючий і смислотворчий потенціал знання помітно зростає, коли в ньому виявляються крім епістемних ще й етичні, естетичні, релігійно-містичні, трансцендентально-метафізичні ціннісні потенції. Все це зумовлює значущість і цінність інтуїції в науковому пізнанні. Інтуїція надає пізнанню нового імпульсу науці й техніці, визначаючи напрям розв’язання проблемних ситуацій.

Теоретичне осмислення феномену творчості в науці вимагає розкриття природи і специфіки його евристичних компонентів, одним із яких саме й постає інтуїція. Ця проблема не тільки не розроблялася на відповідному концептуальному рівні, а й не виокремлювалась як відносно самостійна в межах загальної теорії творчості. Кращому розумінню природи інтуїції та її ролі в творчому процесі має посприяти дослідження її когнітивно-ціннісного та методологічного потенціалу.

Вивчення курсу «Інтуїція в науковому пізнанні» здійснюється упродовж одного семестру. Навчальний процес з включає до свого складу: лекційні заняття; самостійну роботу студентів; індивідуальні та групові консультації; певний вид

контролю знань, умінь і навичок студентів; додаткові види роботи студентів: написання та захист реферату, здійснення науково-пошукової роботи, написання твору-роздуму на світоглядні теми, прочитання першоджерела та здійснення його критичного аналізу, виконання додаткового практичного завдання; залік.

Метою викладання дисципліни є творче засвоєння основ філософських вчень провідних мислителів та видатних шкіл сучасної філософії, психології та лінгвістики. А також комплексні дослідження взаємозв'язків інтелектуального, формального, дискурсивного з інтуїтивним мисленням у науковій творчості, що є значущим у зв'язку з об'єктивними інтеграційними тенденціями в науці, пошуками нової методологічної парадигми, зростанням актуальності ціннісної проблематики, процесами гуманізації та гуманітаризації наукового знання.

НАВЧАЛЬНИЙ КОНТЕНТ ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

Змістовий модуль 1: Світоглядно-філософський вимір інтуїції	
Тема 1	Експериментальні і теоретичні дослідження феномену інтуїції
Тема 2	Когнітивний потенціал інтуїції в науковому пізнанні
Тема 3	Мислення та пізнавальні здібності людини
Змістовий модуль 2: Творчий потенціал інтуїції	
Тема 4	Відкриття, винахід і обґрунтування в науковому пізнанні
Тема 5	Різноманітність технік розвитку інтуїції
Тема 6	Інтуїція та синергетика
Тема 7	Новітні концепції інтуїції

ФОРМИ, МЕТОДИ ТА ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ

Методи навчання:

- вербальні методи (лекція, дискусія, бесіда, консультація тощо);
- наочні методи (презентації результатів виконаних завдань, ілюстрації, відеоматеріали тощо);
- робота з інформаційними ресурсами: з навчально-методичною, науковою, законодавчо-нормативною літературою та інтернет-ресурсами;
- інтерактивні методи (робота в малих групах, проблемно-пошуковий метод, ситуаційний аналіз, круглий стіл, моделювання життєвих ситуацій)
- комп'ютерні засоби навчання (онлайн курси – ресурси, web-конференції, вебінари тощо);
- самостійна робота над індивідуальним завданням або за програмою навчальної дисципліни;
- дистанційне навчання з використанням відповідних онлайн-платформ.

ФОРМИ Й МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ

Для поточного контролю: заслуховування доповідей та повідомлень на семінарських заняттях, термінологічні диктанти, тести, аналіз різних видів повідомлень (наукової статті, доповіді, виступу у ЗМІ тощо), студентські презентації та виступи на наукових заходах.

Для контролю самостійної роботи: тестування, анотації опрацьованих

першоджерел, підготовка есе (проекту), підбір відео, аудіо та текстового матеріалу за визначеною темою.

Формою підсумкового контролю є залік.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання програмних результатів навчання здобувачів освіти здійснюється за шкалою європейської кредитно-трансферної системи (ECTS).

Критерієм успішного оцінювання є досягнення здобувачем вищої освіти мінімальних порогових рівнів (балів) за кожним запланованим результатом навчання.

Схема нарахування балів за поточним контролем (засвоєння теми дисципліни):

Бали	Критерії оцінювання усних відповідей
5	здобувач вищої освіти цілком і всебічно розкрив сутність питань теми, вільно оперує поняттями і термінологією, демонструє глибокі знання джерел, має власну точку зору стосовно відповідних питань і може аргументовано її доводити;
4	студент розкрив питання теми у загальних рисах, розуміє їхню сутність, вільно оперує поняттями і термінологією, але спостерігаються деякі упущення при відповідях на питання та неточні обґрунтування;
3	студент не повністю розкрив питання теми у загальних рисах, намагається робити висновки, але слабо орієнтується в джерелах, припускається помилок, матеріал викладає нелогічно;
2	студент не розкрив теми, не розуміє її сутності, не орієнтується в джерелах, припускається грубих помилок, матеріал викладає нелогічно
0	студент не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє змісту теоретичних питань

Підсумковий контроль – семестровий залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння студентом навчального матеріалу на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних заняттях.

Оцінка за курс складається із суми кількості балів за іспит (40 балів) та поточних семестрових семінарських і самостійних завдань (60 балів).

Рівень, шкала ECTS, оцінка	Теоретична підготовка
високий /A/90-100 балів відмінно	Студент має глибокі, міцні і систематичні знання всіх положень теорії, може не тільки вільно сформулювати, але й самостійно довести закони, теореми, принципи, використовує здобуті знання і вміння в нестандартних ситуаціях, здатний вирішувати проблемні питання. Відповідь студента відрізняється точністю формулювань, логікою, достатній рівень узагальненості знань.
Вище середнього / B /80-89 балів добре	Студент знає і може самостійно сформулювати основні закони, принципи та пов'язати їх з реальними явищами, навести приклади їх застосування в практичній діяльності, але не завжди може самостійно довести їх.
Середній /C/ 70-79 балів добре	Студент може самостійно застосовувати знання в стандартних ситуаціях, його відповідь логічна, але розуміння не є узагальненим.
Достатній / Д /	Студент відтворює основні поняття і визначення курсу, але досить

60-69 балів задовільно	поверхово, може сформулювати з допомогою викладача основні положення теорії (аксіоми, закони, принципи); допускає помилки, які повною мірою самостійно виправити не може.
задовільний /Е/ 50-59 балів задовільно	Студент відтворює прочитану інформацію не виділяючи взаємозв'язок між основними поняттями
Початковий, FX,F, 0-49, незадовільно	Студент знайомий лише з деякими основними поняттями та визначеннями курсу, з допомогою викладача може сформулювати лише деякі основні положення учення

ПОЛІТИКА ЩОДО АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Дотримання політики щодо академічної доброчесності учасниками освітнього процесу при вивченні навчальної дисципліни регламентовано такими документами:

- ✓ «Етичний кодекс Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича» <https://www.chnu.edu.ua/media/jxdfs0zb/etychnyi-kodeks-chernivets-koho-natsionalnoho-universytetu.pdf>
- ✓ «Положенням про виявлення та запобігання академічного плагіату у Чернівецькому національному університету імені Юрія Федьковича» <https://www.chnu.edu.ua/media/n5nbzwwb/polozhennia-chnu-pro-plahi-at-2023plusdodatky-31102023.pdf>

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Батша Ю., Шибан Я. Проблема осмислення феномену інтуїції: історичний аспект і сучасність. Режим доступу: <http://repository.ldufk.edu.ua/bitstream/34606048/2050>
2. Гладуелл Малколм. Спалах! Сила несвідомих думок, або Як не заважати мозку приймати рішення. Харків: Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2017. 240 с.
3. Інтуїція в науковому пізнанні: навч.посібник / укл. Мудра С.І. – Чернівці: Чернівецький національний університет, 2015. – 175 с.
4. Канеман Д. Мислення швидке й повільне. К.:Наш формат, 2017.
5. Микалко М. Штурмуй! 21 спосіб мислити креативно. Харків: Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2023. 400 с.
6. Морозов А.Ю. Проблема інтуїції у «вічній філософії» //Режим доступу: [Downloads/Kmss_2014_15_9%20\(1\).pdf](Downloads/Kmss_2014_15_9%20(1).pdf)
7. Поліщук О.П. Художнє мислення: естетико-культурологічний дискурс: Монографія /О.П.Поліщук. К.: Вид. ПАРАПАН, 2007. 208 с.
8. Роде М. Скетчноутинг. Посібник із візуалізації ідей. Харків, 2019. 224 с.
9. Роменець В.А. Психологія творчості. К.: Либідь, 2001.
10. Сайп Р. Розвиток мозку. Як читати швидше, запам'ятовувати краще та досягати мети. Харків, 2019. 240 с.
11. Талеб Нассім Ніколас. Чорний лебідь: Про (не)ймовірне в реальному житті. Київ : Наш Формат, 2017.
12. Тюріна Т. Інтуїція: синергетичний підхід. Львів, 2010.
13. Кебуладзе В. І. Феноменологічне поняття інтелектуальної інтуїції та його обґрунтування у філософії Густава Шпета // Режим доступу: <http://ekmair.ukma.edu.ua/handle/123456789/8987>

14. Гладуелл Малкольм. Сила миттєвих рішень. Інтуїція як навичка. Харків: КСД, 2017.

15. Кехо Дж. Підсвідомості підвладне все. Харків, 2019. 176 с.

1. <http://lib-gw.univ.kiev.ua/> Бібліотека ім. Максимовича Київського національного університету імені Тараса Шевченка.
2. <http://www.filosof.com.ua/> Інститут філософії НАН України імені Григорія Сковороди.
3. <http://www.nbu.gov.ua/> Бібліотека ім. В.Вернадського.
4. <http://www.philsci.univ.kiev.ua/biblio/dict.html> Найвидатніші філософи світу та України.
5. <https://royallib.com/genre/filosofiya> Бібліотека першоджерел
6. <http://library.chnu.edu.ua/index.php?page=ua> Наукова бібліотека Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

*Детальна інформація щодо вивчення курсу “Інтуїція в науковому пізнанні”
висвітлена у робочій програмі навчальної дисципліни*